

čal; a revežem je storil malo dobrega. Nekdaj pride ubog popotnik v grad in prosi prenočišča. Vitez ga nevoljno odverne rekoč: „Ta grad ni gostilnica.“ Popotnik pa reče: „Devolite mi le tri vprašanja, potem hočem dalje iti.“ Vitez pravi: „Proti temu pogoju že smeš prašati, rad ti hočem odgovarjati.“ Popotnik praša torej: „Kdo je pač pred vami bival v tem gradu?“ „Moj oče,“ reče vitez. — „Kdo je stanoval pred vašim očetom tû?“ — „Moj déd.“ — „In kdo bode za vami tu stanoval?“ „Moj sin, ako Bog hoče.“ „No“, reče popotnik, „ako vsak le svoj čas v tem gradu biva, in ako se drug drugemu umikuje, kaj ste tórej drugega nego gósti? Ta grad je torej res gostilnica. Ne porabite po tem takem toliko novcev za okinčanje te hiše, ki vas le kratek čas v svojem ozidji krije. Bodite rajše ubogim dobri; tako si zidate stalno bivališče v nebesih.“ Vitez u to besede segle globoko v sercé, obderžal je popotnika čez noč v gradu in je bil od tega časa do brotljiv z ubogimi. L.

Zakaj je medved rôpna žival.

(Pravljica.)

Neki kmetič je obdeloval svojo njivo daleč daleč v gozdu. Medved pride k njemu, prijazno ga pozdravi in vpraša:

„Kaj delaš tukaj?“

„Rêž bom sejal.““

„Škoda za njo, ker gozdne živali ti jo bodo pokončale.“

„Žalibog; to bi se res znalo zgoditi!““

„Koliko mi daš, pa ti jo jaz varujem?“

„Koliko ti dam? Dal ti bodem polovico.““

„Dobro,“ reče medved, „že veljá!“

Kmetič vseje rêž in medved jo pridno varuje. — Ko pa pride jesen, požanje kmetič klasovje, a drugo polovico, prazne bilke, pusti medvedu. — Medved gode, a kmet ga opomni na pogodbo, vsled katere dobi le polovico. Medved vidši, da je prekanjen, godernjaje odlazi.

Drugo pomlad najde medved zopet kmeta na njivi.

„Kaj delaš tukaj?“

„Rêž bom sejal.““

„Škoda za njo, ker gozdne živali ti jo bodo pokončale.“

„Žalibog; to bi se res znalo zgoditi!““

„Koliko mi daš, pa ti jo jaz varujem?“

„Koliko ti dam? Nò, dal ti bom polovico.““

„Dobro,“ pravi medved, „toda zgornjo polovico.“

„Sem že zadovoljen,““ odgovori kmetič in namesto reži vseje repo.

Ko pride jesen pobere repo in medvedu pusti zgornjo polovico — perje.

Medved ves razkačen pravi:

„Vidim, da se s človekom ne more prijazno ravnati; tedaj hočem od zdaj sê sovraštvom poskusiti.“

Odtistihmal, pravijo, je medved huda rôpna žival.

Albina Pirc.